

7. søndag i påsketid, år B

Vi tror på én hellig, katolsk og apostolisk Kirke. Etter pinse, forsto Den hellige Peter veldig godt hva hans misjon i verden skulle være. Han torde å proklamere Guds ord til mange, og masse folk kom til ham for å høre om Jesus. Han som har fått åndelige nøkler til himmelen og mandat til å passe på Guds får, begynner å finne en medarbeider i stedet for Judas Iskariot. Til å gjøre dette, tar han hjelp av Salmens Bok fra det Gamle Testament. Betingelsen til dette er den som skal bli valgt burde, «som vandret sammen med oss hele den tid vår Herre Jesus ferdedes blant oss, like fra den gang Johannes døpte til den dag han ble tatt opp fra oss, heretter være med oss som vitne om hans oppstandelse», sa Peter. Etter de har funnet to mennesker, bad de til Gud «Du, Herre, som kjenner alles hjerter, vis oss hvem av disse to du har utvalgt til å overta den plass og få den aposteltjeneste som Judas forlot for å gå dit han hørte til». Mattias ble valgt til å bli en av de tolv apostlene.

Siste søndag hørte vi at vi er Jesu venner. Vi hørte hans ord på denne måten, «Ikke så at dere valgte meg; det er jeg som har valgt dere». La oss be for alle som ble valgt til å gi vitnesbyrd om sin Frelser. Vi hørte av den hellige Johannes i dagens andre lesning, «Og selv har vi sett, og vi vitner at Faderen har sendt sin Sønn som verdens Frelser. Den som bekjenner at Jesus er Guds Sønn, i ham forblir Gud, og han selv i Gud».

I dagens første lesning hørte vi hvordan apostlene bad til Gud for å velge en apostel til. Apostlene vitnet Jesu bønn mange ganger, og derfor følger de sin mester fordi de forsto betydning av bønnen. Hele dagens evangelium er en bønn fra Jesus til Gud Far. La oss høre på den bønn en gang til: «Hellige Far! Bevar i ditt navn dem du har gitt meg, så de kan være ett som vi. Så lenge jeg var hos dem, bevarte jeg dem i ditt navn, dem du har gitt meg; jeg vokter dem vel, og ingen av dem er gått tapt, unntatt den mann som måtte gå under, for at Skriften skulle gå i oppfyllelse. Og nå kommer jeg til deg; men dette sier jeg mens jeg ennå er i verden, så de kan eie min glede, full og hel. Jeg har bragt dem ditt ord; og verden har lagt dem for hat, fordi de ikke hører den til, slik som heller ikke jeg hører verden til. Jeg ber deg ikke om å ta dem bort fra verden, men om å bevare dem fra det onde. De hører ikke verden til, som heller ikke jeg hører den til. Hellige dem gjennom sannheten! Ditt ord er sannhet. Som du har sendt meg til verden, har jeg sendt dem til verden. Og for deres skyld vier jeg meg selv som offer – for at også de gjennom sannheten skal være viet til deg». Dette er en lekse for oss om hvordan vi bør be. Det er ikke til å vise fram, eller å telle hvor ofte du ber, men bønn må være fra ditt hjerte til Guds hjerte. Husk hva Jesus sa, «Når dere ber, skal du gå inn i rommet ditt og lukke døren og be til din Far som er i det skjulte. Og din Far, som ser i det skjulte, skal lønne deg» (Matt 6,6). Hele eukaristien er en stor bønn til Gud. Abrahams anmodning om å redde Sodoma og Gomorra, Davids salmer, *Magnificat* av Maria, sang av Simeon er en bønn. Bare ikke lure deg selv til å si at du ikke har tid til å be. Gud kjenner deg bedre enn du kjenner deg selv.

Jesus bad for sine disipler at det skulle alltid være enhet blant dem. Alle vet at det er mange tusen kristne grupper i hele verden. La oss be for alle våre brødre og søstre i Kristus, for at alle gir sitt vitnesbyrd om Kristus, og at det kunne være enhet mellom alle kristne. Derfor kan vi si at Jesu bønn gjelder for oss i dag. La Kristus bli hyllet i vår bønn og sanger også i vårt dagligliv. Amen.

P. Anthony Erragudi SVD

